

standsomdeles. Vi mener, at vi står over for et valg af så afgørende karakter – det tror jeg alle i salen er enige om – at resultatet, når vi når frem til det i september måned, bør være truffet på det bedst mulige oplysningsgrundlag. Det kan vi hver især bidrage til fra partiernes side og fra folkebevægelsers side, men det er den her, vi skal tage stilling til. Det er derfor, at den skal sendes ud.

Formanden:

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Morten Messerschmidt.

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg vil tillade mig at starte med et citat:

»Befolkningen skal have et godt, oplyst og solidt grundlag for deres stillingtagen ved en folkeafstemning om forfatningstraktaten.«

Lige bortset fra at det i Dansk Folkepartis øjne ikke er en forfatningstraktat, men derimod en forfatning, vi stemmer om den 27. september, er vi fuldstændig enige i det citat. Det er i øvrigt statsministerens udtalelse i besvarelse af spørgsmål nr. S 5486. I Dansk Folkepartis øjne er det bemærkelsesværdigt, at man på den ene side kan have en statsminister, der fremkommer med en så flot og så demokratisk rigtig udtalelse, og på den anden side har et stort flertal i Folketinget, herunder regeringspartierne, der afviser det fuldstændig soleklare forslag fra Dansk Folkeparti om, at alle danskere, der skal stemme om det her den 27. september, naturligvis også skal have forfatningen tildelt.

Igennem hele den periode, hvor Dansk Folkepartis forslag har været diskuteret, har der været en uklarhed om, hvad regeringen egentlig mente. Til at starte med argumenterede man ud fra, at det var alt for dyrt. Det kostede over 100 mio. kr. at producere denne forsendelse. Da man så fandt ud af, at den rigtige pris nok snarere lå i nærheden af 28-30 mio. kr., begyndte man at argumentere med, at det slet ikke var nok, det, Dansk Folkeparti ville sende ud, altså at den publikation, som EU-Oplysningen i dag sender ud, når folk ønsker det, slet ikke var nok: Nej, nu skulle alle erklæringer, alle protokoller, alle traktater og alt, hvad man overhovedet kunne støve sammen, sendes ud, så man på den måde kunne puste prisen kunstigt op.

Kl. 20.05

Når det så nu er blevet konstateret, at det rent faktisk er temmelig oplysende alene at nøjes med at sende de dokumenter ud, som vi her i

Folketinget også forholder os til, når vi beslutter for eller imod, om Danmark skal afgive suveræniteten – hvilket forfatningen lægger op til – så har man fundet på et helt tredje argument: Nu handler det om ikke at genere folk; nu er det et spørgsmål om frihed eller tvang; det er et spørgsmål om pådutning.

Der er meget store spørgsmålstegn med hensyn til, hvad det reelt er for en argumentation, man vil lægge til grund for afvisning af netop det sigte om en bedst mulig oplysning af befolkningen, hvilket i øvrigt også er regeringens eget sigte.

Vi har nu for anden dag i træk måttet rykke for de reelle oplysninger fra Finansministeriet om, hvor meget det rent faktisk koster at få omdelt den her forfatning. Vi har gang på gang på timebasis igennem hele torsdagen, altså i går, måttet rykke for at få de her oplysninger, men har stadig ikke fået dem. Det viser altså en uvilje, ikke bare over for Dansk Folkepartis forslag, men over for hele ideen om, at befolkningen skal have et så oplyst grundlag som muligt.

Spanien er det eneste land, der indtil videre har holdt folkeafstemning om ratifikation af forfatningen for Europa. Den folkeafstemning kan prale af de prægtige resultater, at 42 pct. af de stemmeberettigede stemte, og at 90,9 pct. erklærede at være dårligt oplyst om den forfatning, som bid for bid tager magt væk fra de spanske vælgere og giver den til alle andre europæiske vælgere rundt omkring i EU. Det er en skandale, en demokratisk skandale, og det skal vi for alt i verden undgå her i Danmark, når vi stemmer den 27. september.

Derfor er det fuldstændig uforståeligt, at de andre partier – altså de partier, der har erklæret sig som modstandere af dette beslutningsforslag – fastholder de rutiner, fastholder de praksisser, som man har anvendt af tidligere folkeafstemninger, og ikke tør tænke nyt, ikke tør tænke i nye baner, ikke tør give danskerne reel oplysning om den degradering af det danske samfund og det danske folkestyre, som der lægges op til at gennemføre den 27. september.

Ikke nok med at man har den samlede presse og det samlede erhvervsliv i ryggen, når man fuldstændig propagandistisk går ud og fortæller om, hvordan katastroferne vil ramle ned over Danmark, hvis danskerne skulle vælge at stemme nej den 27. september. Man er også fuldstændig afvisende over for ikke bare at oplyse, men at give alle adgang til forfatningen. Det virker usammenhængende, og det virker, som om der